

Tendensiøs Steinkjer-propaganda

REPLIKK

Jorunn Sterten Melhus

Innflyttet, utflyttet og tilbakevendt frosting

Om hvor kulturens navle er plassert her i Nord-Trøndelag, strides både de ulærde og de som burde vite bedre, blant andre journalister i distriktpressen. I Trønder-Avisa lørdag 22. januar følger journalist Guri Hjulstad opp med en kommentar til ukens tidligere omtaler av manglende tildelinger av kulturmidler fra fylkeskulturstyret til festivaler, herunder Frostafestivalen.

Det er uklart om Hjulstad utdyper fylkeskulturstyrets påståtte egalitære profil ved å vise til at Frostafestivalen blir styrt av en «konfeksjonsmilliardær», eller om hun bare benytter seg av den syrlige, inntrønderske underdrivelse som er utbredt i våre strøk (jeg gir henne derfor en sjanse til). Hva Hjulstad mener har med kultur å gjøre er heller forvirrende, også fordi hun stiller så mange spørsmål hvor ord som estetikk, sanselighet, kunstnerisk innhold og profesjonalitet blandes sammen i et salig kultursodd.

Og ... «den som itj et sodd, fortjen itj mat», var det en som sa i en festtale forleden. Spiser man attpåtil sushi og drikker vin til med bløde konsonanter, kan man fort havne på tynn is i Trøndelag. Det virker enkelt å skrive nedlatende om noen man bare har høyst overfladisk kjennskap til.

Hvordan blir man kjent med noen som ikke er på Steinkjer mer enn høyst nødvendig? Jo, da kan man ta turen til Frosta for eksempel. Om sommeren kommer mange tilreisende hit, både for å bo i spikertelt og for å gå på en av bygdas festivaler. Festivaler som rustet profesjonelle arenaer der både bygdas og regionens unge talenter får prøve seg i lag med internasjonale stjerner. Hvor mange frivillige festivalarbeidende fastboende- eller feriefrostinger som føler seg støtt på et eller annet vis av Hjulstads kommentar, vet ikke jeg.

Om en festival har familieprofil på Frosta, en annen profilerer unge spirende musikere på Stjørdal, eller om man foretrekker gospel på Tautra, har alle arrangører og støttespillere bruk for kulturmidler. Ikke fordi de blir såret når de ikke får noe, slik Hjulstad antyder, men fordi kulturstøtte betyr økt kunstnerisk kvalitet og inspirasjon, ganske enkelt. Brød og sirkus vil vi ha, og vi trenger da ikke et overformynderi som undergraver kontinentale rettigheter trøndere i perioder har måttet kanalisert gjennom hjemmebrenning.

Ifølge Norsk kulturråd er Nord-Trøndelag å regne som ødemark fordi de fordeler så få kulturrådsmidler her. Det henger slik sammen at når lokale myndigheter i skjønn forening med fylkespolitikere bevilger kulturmidler til distriktene, tredobles gjerne beløpene som en honnør fra Norsk kulturråd. Ble navlestrengen så brutalt kuttet da Trøndelagsfylkene ble delt i to at kulturvugga vår gikk ned i åpen storm på Strindfjorden? Perledykkere og korallrevvryttere! Tiden er kommet for å finne igjen kulturens navle i Trøndelag.